

Kolumner

Jens Ganman:

Vi har fått lära oss att det finns dålig och bra alarmism – en ond och en god sådan.

SID. 2

Inger Enkvist:

Hösten 2021 har varit en besvikelse ur politisk synvinkel. Socialdemokraterna har bytt ledare, men i övrigt har inget väsentligt hänt. SID. 9

Rebecca Weidmo Uvell:

Lika tydligt som det var inför valet 2018 att det var sista gången allt skulle handla om SD, lika tydligt var det för flera år sedan att valets stora fråga 2022 skulle bli trygghet och kriminalitet. SID. 9

Bitte Assarmo:

Vi måste berätta hur det varit, så de politiskt korrekta lögnerna inte får fäste i den yngre generationen.

SID. 10

Företagarombudsmannen:

Brottsligheten kan bara minska med assimilation

SID 7

Tillbaka till det normala

Det normala är att folk tar ett huvudansvar för sig själva. Att återvända till Sveriges normala tillstånd förutsätter att nationens ledare påminner om detta i stället för att ständigt lova utökad statligt ansvar för alla som definierar sig som offer. SID.3

Företag lider av kompetensbristen

Sex av tio företag anger kompetensbristen som största tillväxthindret. Men studenter söker sig ändå inte till utbildningar som arbetsmarknaden efterfrågar, trots lediga utbildningsplatser. Det leder till att både individer och samhälle missgynnas.

SID. 11

Miljöpolitiken skadar Sverige till ingen nytta

Svenska företag drabbas hårt av de stigande energipriserna. De höjda bränslepriserna gör att bland annat åkerier och lantbrukare går på knäna. Den elintensiva industrin tvingas skrota expansionsplaner på grund av elbrist. Regeringens klimatpolitik kostar Sverige tusentals jobb och hotar på sikt vår ställning som rik industrination.

SID. 6

10 miljoner i böter för Stockholm Vatten

Stockholms stads vatten- och avfallsbolag tecknade 2017 avtal efter en upphandling där företagets anbud hade utvärderats utifrån oklara värderingskriterier av en hemlig bedömningsgrupp inom Stockholm Vatten.

SID. 4

Intervju: Mauricio Rojas Framtiden ser bättre ut än vad vi tror

SID. 12

Innehåll

”Jag är evigt tacksam” – intervju med Morgan Andersson	4
Helsingborg köpte konsulttjänster olagligt	4
Tio miljoner i böter för Stockholm Vatten	4
Den Nya Valfärden välkomnar skärpta cabotageregler	4
Hur pass homogena är svenskarna?	5
Jönköping gav skattepengar till flyglinje	5
Region Jämtland Härjedalen snedvrider konkurrens	5
Miljöpolitiken skadar Sverige till ingen nytta	6
Brottsligheten kan bara minska med assimilation	7
Bemannings-tjänster köptes olagligt i Hörby	7
Kils kommun säljer tjänster olagligt	7
Många kommer behöva byta ut hela fordonsflottan – intervju med Lennart Hamnered	8
Karlstad köpte julpresentkort utan upphandling	8
Sundbyberg fortsätter köpa städtjänster olagligt	8
Inger Enkvist: Den politiska förlamningen	9
Rebecca Weidmo Uvell: Valfärdsbrotten måste bekämpas	9
Bitte Assarmo: Stå upp mot de politiskt korrekta lögnerna	10
Jan-Olof Sandgren: Från konsensus till PK-ism	10
Kompetensbristen ett allt större problem	11
Framtiden ser bättre ut än vad vi tror – intervju med Mauricio Rojas	12

Adress: Danderydsgatan 10, 114 26 Stockholm
E-mail: info@dnv.se
Hemsida: www.dnv.se

Ansvarig utgivare: Patrik Engellau

Form & Produktion: Rätt Grafiska AB,
www.rattgrafiska.se

Foton och illustrationer: Shutterstock och Den Nya Valfärden där inte annat anges.

Den Nya Valfärden är en partipolitiskt oberoende tanke- och handlingssmedja. Vi tror att det blir bättre om makt och pengar flyttas från valda ombud till medborgarna själva.

Vi har presenterat konkreta förslag för ett företagervänligare Sverige och för en ny välfärd sedan 1988.

För att läsa mer om
Den Nya Valfärden, gå in på vår hemsida:
www.dnv.se

Krönika

ÄR DU EN KOLLAPSFÖRNEKARE?

Vi har fått lära oss att det finns dålig och bra alarmism – en ond och en god sådan.

Att skrika hysteriskt om klimatförändringar tillhör den senare kategorin. Att alltför ihärdigt varna för misslyckad integration, religiös extremism, elbrist, klanvälden och allmän samhällskollaps anses däremot som något suspekt, möjligen med rötter i ”högerextremism”.

Den brittiske historikern **Arnold J Toynbee** beskriver hur alla civilisationer följer samma utveckling och mönster: födelse, tillväxtfas, perioder av social oro, det ”universella” tillståndet och så slutligen upplösning.

Aztekerna, romarna, etruskerna skulle alla kunna vittna om att hur högstående en civilisation än blir, hur moraliskt förfinade de än anser sig vara, så slutar det oundvikligen med pannkaka. Denna pannkaka kan ta sig olika former: samhället attackeras utifrån, det blir krig och elände, nån kommer och slår en klubb i skallen på dig, kyrkor plundras, nunnor rövas bort ... eller så absorberas landet/staden/klanen över tid, fredligt, av en mäktigare civilisation med ett mäktigare idésystem. Ett samhälle – exempelvis det svenska – kan också slitas sönder av inre motsättningar, detta medan yttre krafter (exempelvis Danmark och Tyskland) roat ser på.

Enligt Toynbee går samhällen som utvecklats en hög förmåga att lösa komplexa problem under för de till slut blir oförmögna att lösa nya problem. De kompenserar den nya, hotande situationen med att ”överutveckla” sina gamla strukturer för att lösa välkända problem. Man klamrar sig fast vid företeelser som Midvinterblot, katapulter eller socioekonomiska faktorer.

Fixeringen vid gamla metoder och förklaringsmodeller – av samhällets politiska och kreativa elit – leder dock oundvikligen till att denna elit till slut blir lat och arrogant. Till slut varken kan eller orkar den acceptera nya lösningar och förhållningssätt. Istället dyrkar man den falnande idealbilden av det gamla jaget. Man klamrar sig fast vid tanken om den egna överlägsenheten.

En del av er läsare tänker nu på Hitler och Tredje Riket. Andra på den svenska socialdemokratin och

Folkhemmet. ”Den svenska modellen” etc. Det är helt okej. Ibland råar man inte för man vad tänker.

Sällan råar man heller för sin oro, och den lädcyklande, sugrörsvägrande klimatarmisten lugnas sällan av att någon påpekar att det relativt snart kommer en ny istid då vi alla kommer att krossas under ett kilometertjockt istäcke (så även **Per Bolund** och **Märta Stenevi**).

Lika lite lugnas mångkulturalarmisten av att alla samhällen förr eller senare dukar under för pluralism och allmän sedeslöshet.

Frågan är hur man vet att ett samhälle faktiskt gått sönder? Exakt när är kollapsen här? Toynbee skriver bra även om detta (redan 1961 faktiskt, när SD bara var en glimt i **Assar Oredssons** öga).

Han skriver: ”Det ultimata tecknet på att ett samhälle kollapsat är när den dominanta minoriteten (den politiska eliten) försöker hålla fast sin makt genom att skapa ett ’universaltillstånd’, som kväver all politisk kreativitet inom den existerande sociala kontexten.”

Det yttersta symbolen för denna politiska och intellektuella arrogans kan vara en galen diktator som **Ceausescu** på sin höga balkong – utbud av det ursinniga folket. Det kan vara en stelt stirrande **Reinfeldt** som kungör att om vi bara ”öppnar våra hjärtan” så blir allt bra; det finns massor av tomma ytor i Sverige.

Det kan vara en Decemberöverenskommelse. Eller en Januaridito.

Och det kan vara en i grunden välmenande BRÅ-forskare eller P1-reporter som in i det sista klamrar sig fast vid abstrakta begrepp som ”rätt värdegrund”. Och vid tron att det systematiska skambeläggandet av andra människor är lösningen på samhällets alla problem. □

Jens Ganman

musiker, författare, aktivist

Tillbaka till det normala

Warren G. Harding var länge en av USA:s mest populära presidenter. Han vann valet 1920 på parollen "Tillbaka till det normala", Back to normalcy. När han dog tre år senare uppdagades en del skandaler och han betraktas nu som en av USA:s sämsta presidenter, men det är en annan historia. "Det normala" var för amerikanerna ett liv utan världskrig, utan spanska sjukan, utan rädsla för politiska extremister (vilket då betydde kommunister). Parollen fungerade utmärkt. Harding hade prickat in precis vad väljarna ville ha.

Jag tror att en politisk kampanj på temat att Sverige ska återställas till sitt normaltillstånd skulle sitta precis rätt. Självklart finns inget normaltillstånd eftersom historien pågår hela tiden och allt ändrar sig men det finns numera – där numera betyder sedan flyktvägen 2015 – en molande allmän känsla av att tiden är ur led, att politikerna tappat greppet (oavsett vilket parti de tillhör) och att ingen vändning till det bättre är i sikte. En förlust av tillit och framtidstro, helt enkelt.

Men hur skulle ett politiskt budskap om en återgång till det normala formuleras? Det är en svår fråga. Det är lättare att svara på frågan hur ett sådant budskap inte ska formuleras, nämligen med de meningslösa floskler och skenlösningar som dagens ledande politiker brukar presentera. Är det någon som tror att skolans problem skulle försvinna om alla gymnasielinjer blir universitetsförberedande? Är det någon mening med en familjevecka annat än som valfläsk?

Jag tror att vägen tillbaka till ett tillitens och framtidstrons samhälle – om det över

huvud taget går att återskapa – måste sökas någon helt annan stans än i den gängse och för det mesta falska politiska retoriken. Nästan alla människor med någon livserfarenhet har på känn vad som skapar framgång såväl för individer som för hela samhällen. Visst hjälper det med specialtalanger, inflytelserika kontakter, ett fördelaktigt utseende samt tur men i grunden handlar det om ansträngning

» Det går för det mesta bra för folk som inser att de har sig själva att skylla för sitt kommande öde.«

och skötsamhet. Goda betyg i ordning och uppförande brukar vara basen för ett framgångsrikt liv även om det förstås existerar drumlar som klarar sig riktigt bra och ordentliga människor som råkar illa ut vare sig det är deras eget fel eller inte. Allt är inte rättvist, det får man tåla – och ibland försöka åtgärda - ty sådant är livet.

Det går för det mesta bra för folk som

från början inser att de har sig själva att skylla för sitt kommande öde. Detta är folklig kunskap sedan århundraden som har förkroppsligats i broderade bonader med text som "Själva är bäste dräng" och "Envar sin egen lyckas smed". Om jag vore utbildningsminister skulle jag samla ihop alla sådana gamla värdegrundssentenser – det finns hur många som helst, till exempel "Lättjan är Hin Ondes örngott", "Arbete är halva hälsan", "Den som betalar sin skuld ökar sin förmögenhet", "Den som flackar och far blir sällan bärgad karl", "Erfarenheten är en dyr skola", "Fåfång gå lär mycket ont", "Hur skulle det gå med männen om de inte hade fruntimmerna att skylla på?" och "I stilla väder är alla goda sjömän" – och portionera ut dem i all skriftlig kommunikation med landets skolelever. Så gjorde man förr och det verkar ha gjort intryck. Förresten behöver även lärarna påminnelser om den enda svenska värdegrund som vi vet verkligen fungerade.

Vem som helst borde kunna fatta att det går bra för ett folk vars medlemmar följer den sortens dygdemönster. Men den värdegrunden är motsatt den värdegrund som är nu gällande officiella uppfattning och som går ut på att ansvaret för den enskilda människans öde inte bara eller ens i huvudsak ligger hos henne själv utan hos välfärdsstaten. Ingenstans uttrycks detta

klarare än i Regeringsformen 1 kap. 2 §:

Den enskildes personliga, ekonomiska och kulturella välfärd ska vara grundläggande mål för den offentliga verksamheten. Särskilt ska det allmänna trygga rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet och för goda förutsättningar för hälsa.

Det är svårt att tolka detta annorlunda än att det är politikerna som har huvudansvaret för min välfärd. Om staten, med sina oändliga resurser, har mitt välmående och min trygghet till grundläggande mål är det väl bara naturligt att jag som enskild svag människa överlåter ansvaret till politikerna och högröstat kräver att de gör sitt jobb.

Det normala är att folk tar ett huvudansvar för sig själva. Att återvända till Sveriges normaltillstånd förutsätter att nationens ledare påminner om detta i stället för att ständigt lova utökad statligt ansvar för alla som definierar sig som offer. Även här kan man hämta andlig vägledning från USA, i det här fallet från president John F. Kennedys installationstal där han uttryckte självklara värderingar i ord som blivit klassiska:

Fråga inte vad ditt land kan göra för dig – fråga vad du kan göra för ditt land.

Patrik Engellau

PATRIK ENGELLAU

Ordförande, Stiftelsen Den Nya Välfärden

“Jag är evigt tacksam”

Företagare hamnar ofta i ärenden med myndigheter där de i praktiken ibland inte har en chans att få sina rättigheter tillgodosedda om myndigheterna sätter sig på tvären. Morgan Andersson, gymägare i Kristinehamn, riskerade att bli en av dessa. Om han inte fått juridisk hjälp av Den Nya Valfärden jurist hade han stått sig slätt mot kommunens och länsstyrelsens beslut. “Den hjälpen är den mest avgörande jag fått i mitt liv som företagare”, säger Morgan Andersson tacksamt. “Den hjälpen tackar jag evigt för. Det är otroligt.”

Morgan Andersson driver gymmet Fight Fit Athletics AB vid hamnen i Kristinehamn. Han hyr lokaler om 850 kvadratmeter av ett privat åkeri. Så ville han hyra ytterligare 250 kvadratmeter av samma fastighetsägare och sökte tillfälligt bygglov för detta av kommunen (man måste ha bygglov för att ändra användningen av en yta, i det här fallet från industriverksamhet till gym).

Pär Cronhult, chefjurist vid Den Nya Valfärden

Först säger kommunen nej men ändrar sig och beviljar bygglov efter det att Morgan överklagat. Upp dyker då det delvis kommunägda bolaget Vänerhamn som administrerar ett antal hamnar i Väner och överklagar bygglovet hos Länsstyrelsen. På oklara grunder och utan att tillfråga Morgan bestämmer länsstyrelsen att de nya lokalerna kanske inte alls ska användas tillfälligt och att ett tidsbegränsat bygglov därför inte kan utfärdas. Länsstyrelsen upphäver bygglovet.

Nu blir Morgan Andersson allvarligt bekymrad. Han har ingen aning om hur han ska hantera ärendet. Han avser på

allvar att lämna tilläggslokalen inom ett par år eftersom avtalet på huvudlokalen ändå löper ut. Hur ska han få myndigheterna att acceptera detta? Han får ett råd av en företagarkollega att kontakta Konkurrenskommissionens chefjurist Pär Cronhult. “Det kostar inget”, säger kollegan, “och om du har tur så har de tid att hjälpa dig.”

Pär Cronhult upptäcker genast ett formfel. Länsstyrelsen har inte låtit Morgan yttra sig och Pär inträder som ombud och överklagar Länsstyrelsens beslut till Mark- och miljödomstolen, som instämmer i protesterna och skickar ärendet tillbaka till länsstyrelsen för förnyad bedömning.

Då kommer Vänerhamn med en ny invändning, nämligen att ett större gym kräver fler parkeringsplatser vilket hindrar hamntransporternas framkomst.

I sin förnyade bedömning kommer länsstyrelsen fram till samma sak som förra gången. Trots Morgans förklaringar tror länsstyrelsen inte på att tilläggsbygget bara ska användas tillfälligt och upphäver bygglovet en gång till.

Morgan Andersson har vid det laget tappat överblicken över alla juridiska processer och paragrafer men juristen Pär vet hur det ska gå till och överklagar länsstyrelsens andra (likalydande) beslut, återigen till Mark- och miljödomstolen i Vänersborg. I sin inlägga till domstolen utreder Pär Cronhult med många referenser till svensk rättspraxis på området för tidsbegränsade bygglov och förklarar dessutom att Vänerhamns oro för trafiken är helt obefogad eftersom tilläggslokalen har tillgång till en egen parkeringsplats så att det i stället skulle bli bättre framkomlighet för de reguljära hamntransporterna.

Mark- och miljödomstolen går i sin dom emot länsstyrelsen och bifaller överklagandet samt fastställer kommunens ursprungliga beslut om tidsbegränsat bygglov för gymmet. “Det där hade jag aldrig grejat själv”, säger Morgan Andersson. “Jag är evigt tacksam.”

Enligt Pär Cronhult är företagare, särskilt småföretagare,

ofta helt hjälplösa inför myndigheter och domstolar när ärendena är komplicerade vilket de lätt kan bli om någon vill utnyttja juridikens och det övriga regelverkets alla möjligheter. Det är särskilt besvärligt i situationer när personliga känslor kan bli inblandade. En företagare som känner sig illa behandlad kanske tappar humöret och riskerar därmed att få en kommunal tjänsteman till fiende, vilket inte är bra.

Det är för att hjälpa till i sådana situationer som vi finns som stöd, förklarar Pär Cronhult, även om Konkurrenskommissionen naturligtvis inte kan hjälpa alla. □

Helsingborgs renhållningsbolag köpte konsulttjänster för över en miljon kronor

Det var när Helsingborgs kommuns renhållningsbolag Vera Park Circularity AB behövde anlita en konsult för sitt internationaliseringsarbete som bolaget tecknade miljonkontrakt direkt med en privat konsult i dennes företag. Köpet föregicks aldrig av någon annonserad upphandling utan istället vände sig Vera Park direkt till den i förväg utvalda konsulten och tecknade två, på varandra följande och så gott som identiskt likalydande, avtal som vardera låg precis på gränsen (på kronan) då direktupphandling tilläts komma ifråga. Vad bolaget dock bortsett från är att vid direktupphandlingar av samma slag ska värdet räknas samman. Eftersom det totala värdet av Vera Parks avtalsförhållande med konsulten därmed kraftigt kommit att överskrida direktupphandlingsgränsen har bolaget brutit mot lagen och snedvridit konkurrensen. Vi fann därför anledning att rikta allvarlig kritik mot Helsingborgs kommun och Vera Park, säger Inger Ridderstrand-Linderoth, ordförande i Konkurrenskommissionen. Agerandet framstår enligt kommissionen som särskilt anmärkningsvärt eftersom Vera Park medvetet försökt kringgå lagen. □

Tio miljoner i böter för Stockholm Vatten

Stockholms stads vatten- och avfallsbolag tecknade 2017 avtal med ett företag som saknade förutsättningar att kunna leva upp till sitt anbud. Kontrakt, som avsåg 7/11 av all avfallshämtning i Stockholm, tecknades efter en upphandling där företagets anbud hade utvärderats utifrån oklara värderingskriterier av en hemlig bedömningsgrupp inom Stockholm Vatten. Företaget var dessutom redan vid avtalstecknandet på ekonomiskt obestånd.

Trots detta ansåg den hemliga bedömningsgruppen att företaget “överträffar beställarens förväntningar” bland annat genom en utfästelse om ett lågt antal förväntade reklamationer. Redan under entreprenadens åtta första månader noterades dock mer än 26.000 reklamationer inom företagets ansvarsområden. Istället för att tvinga företaget till att leva upp till sina åtaganden befriade Stockholm Vatten detta från vissa särskilt olönsamma uppdrag. När inte heller det visade sig hjälpa skrev man istället ett helt nytt avtal, som bland annat innebar att företaget fick högre betalning för samma tjänster.

– Vi fann därför anledning att rikta allvarlig kritik mot Stockholms stad och Stockholm Vatten för att på ett olagligt sätt snedvridit konkurrensen med även för att acceptera avvikelser i utförandet till högre kostnad för hushållen i Stockholm, säger Inger Ridderstrand-Linderoth, ordförande i Konkurrenskommissionen. Konkurrensverket har även numera krävt att Stockholm Vatten ska betala upphandlingsskadeavgift, som är ett slags böter, med totalt 10,6 miljoner kronor. □

Den Nya Valfärden välkomnar skärpta cabotageregler

Den Nya Valfärden har under lång tid krävt schyssta villkor och sund konkurrens för åkerinäringen. Vårt arbete har gett resultat, eftersom regeringen äntligen beslutat höja sanktionsavgiften för otillåten acabotagetransport från 40 000 till 60 000 kronor. Sverige har nu bland de högsta straffavgifterna i EU för otillåtna cabotagetransporter.

Cabotagereglerna tillåter en utländsk åkare som släppt av sin last i Sverige att utföra tre inrikestransporter under en sjudagarsperiod innan denne måste lämna landet. Tyvärr har många utländska åkerier missbrukat denna rättighet och antalet ärenden avseende olagliga cabotagetransporter har ökat med flera hundra procent sedan sanktionsavgifter infördes år 2015.

– Förhoppningsvis kommer de höjda sanktionsavgifterna avskräcka oseriösa aktörer och medföra en rättvisare konkurrenssituation framöver, säger Adam Rydström, Företagarombudsmannen vid Den Nya Valfärden.

Han poängterar att det även finns fler krav som regeringen nu hört sammat, bland annat en skärpning av beställaransvaret som innebär att en olaglig cabotagetransport inte behöver vara avslutad för att beställaren av transporten ska anses ha straffansvar.

– Både beställaransvaret och cabotagereglerna behövde skärpas, men polisen hanterade bara 272 ärenden med sanktionsavgift förra året. Det finns ett stort mörkertal därute och det behövs betydligt mer polisresurser för att tillämpa regelverket, avslutar Adam Rydström. □

Hur pass homogena är svenskarna?

Det anses allmänt att invandrare och deras barn är dåligt integrerade i Sverige. Vad denna uppfattning grundar sig på är oklart. Antagligen menas att de inte lönearbetar i samma utsträckning som svenskfödda med svenskfödda föräldrar (som nedan kallas svenskar). Men integration handlar inte bara hur man försörjer sig – till exempel av eget eller andras arbete – utan också, och kanske framför allt, i vilken mån man känner sig mentalt anpassad till svensk kultur, det vill säga till andra människor som bor här.

Stiftelsen Den Nya Valfärden har låtit opinionsundersökningsföretaget SKOP försöka ta reda på hur pass integrerade i denna kulturella bemärkelse som svenskarna själva är. Graden av integration har mätts i termer av hur nära svarspersonerna ligger vad de tror är den allmänna uppfattningen i olika frågor.

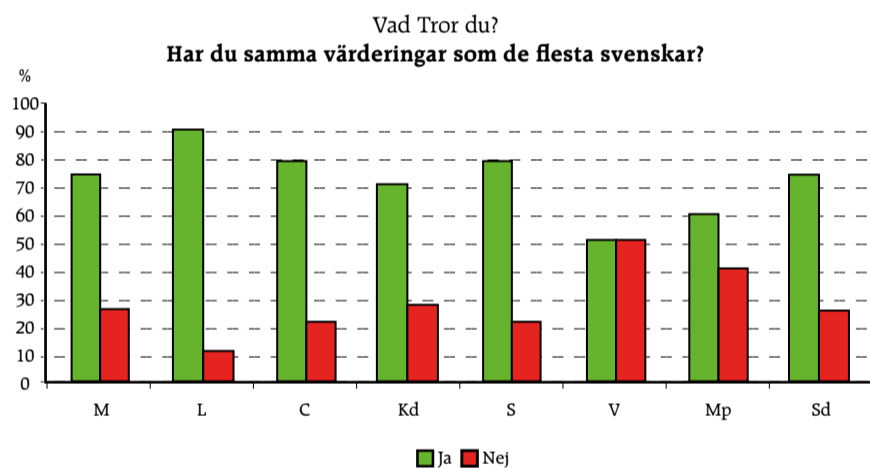
Den första frågan SKOP ställde var "Vad tror du? Har du samma värderingar som de flesta svenskar?" Det är en mycket allmän fråga eftersom den inte säger något om vilka dessa värderingar skulle vara. Svaren uttrycker bara svarspersonernas känsla av tillhörighet till det samhälle och den kultur där de ingår.

SÅ HÄR FÖRDELAR SIG SVAREN:

En stor majoritet på 71 procent menar alltså att de har samma värderingar som andra svenskar trots att de inte vet vilka värderingar det handlar om. De köper det svenska tänkandet obesett. Troligen är detta ett tecken på en stark konsensuskultur.

Om de svarande fördelas efter sina partipolitiska preferenser framträder ett delvis annorlunda mönster:

Här anmäler sig sympatisörer till vänsterpartiet och miljöpartiet som tydliga

avvikare i bemärkelsen att de i mindre utsträckning än andra anser sig dela vad de uppfattar som svenskarnas värderingar. Man kan fundera över varför liberalerna riskerar att åka ur riksdagen när deras sympatisörer anser sig ha nästan precis samma värderingar som svenska folket i allmänhet.

På den här punkten ligger invandrare – utlandsfödda samt Sverigefödda med minst en utlandsfödd förälder – lägst av alla mätta grupper men ändå förvånansvärt högt. 63 procent svarar att de har samma värderingar som svenskar i

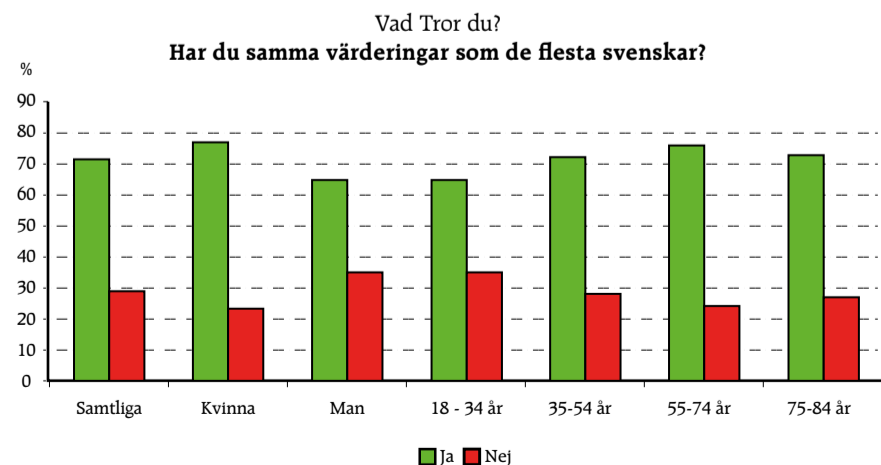
allmänhet. De är alltså mer integrerade än vänsterpartister.

62 procent svarar "alltid" eller "för det mesta" på frågan "Hur ofta brukar du tycka likadant som den typiske svensken?" Även där utmärker sig vänsterpartiets och miljöpartiets sympatisörer som något mindre anpassade till den allmänna meningen.

62 procent svarar "alltid" eller "för det mesta" på frågan "Hur ofta brukar du tycka likadant som politikerna i det parti som du skulle rösta på i ett riksdagsval?" Här visar sig vänsterpartiets och sverigedemokraternas väljare ligga särskilt nära sina partiers politiker.

När frågorna blir mindre allmänna minskar enhetligheten i svaren. I frågan om oro för brottslighet och gängvåld sjunker den andel som känner som de flesta svenskar till 57 procent. Sverigedemokraternas och moderaternas sympatisörer anger att de är mer oroliga än andra medan vänsterpartiets, centerpartiets och miljöpartiets sympatisörer menar att de är mindre oroliga än andra. Invandrare och sverigedemokrater uppger sig vara mer oroliga än andra grupper.

SKOP har ställt ytterligare två frågor på likartade teman, den ena om inställningar till migranter, den andra om oron för elbrist. Den fullständiga rapporten återfinns på www.dnv.se

Jönköping gav skattepengar till flyglinje

I september 2016 beslutade Jönköpings kommun att skattefinansiera flyglinjen Karlstad-Jönköping-Frankfurt. Tillsammans med Karlstads kommun och dåvarande kommunalförbundet Region

Per Eklund, ledamot, Konkurrenskommissionen.

Värmland skulle kommunen betala 95,2 miljoner kronor i direkt stöd till ett privat flygbolag. Stödet motsvarar en subvention med omkring 300 kronor per biljett (enkel resa) till eller från Jönköping Airport. Enligt lagen får kommuner dock inte använda skattepengar till sådant som inte är en kommunal angelägenhet. I en dom från 2020 har Kammarätten i Göteborg kommit fram till att det överhuvudtaget inte är någon kommunal angelägenhet att subventionera Frankfurt-flyget och att finansieringen även i övrigt strider mot lag eller annan författning.

Om sådan trafik överhuvudtaget behöver subventioneras ska detta skötas av staten genom Trafikverket som i så fall även ska stå för upphandling och finansiering. Det är nämligen viktigt att stödinsatser av den här typen samordnas så att konkurrensen på det känsliga området för flyglinjetrafik inte riskerar att snedvridas. Vi fann därför anledning att rikta kritik mot Jönköpings kommun för att på detta sätt använda kommunala skattepengar för att snedvrida konkurrensen, säger Per Eklund, ledamot i Konkurrenskommissionen. Under den tid flyglinjestödet pågick upphörde konkurrerande flygbolag (som inte fick något motsvarande stöd) med att trafikera den viktiga sträckan Jönköping-Stockholm. □

Region Jämtland Härjedalen snedvrider konkurrensen på taximarknaden

Lennart Palm, ledamot Konkurrenskommissionen.

När avtalen för färdtjänst och skolresor i Krokom med omnejd skulle förnyas drog upphandlingsförfarandet ut på tiden. Två tidigare upphandlingsomgångar hade avbrutits men i en tredje omgång

tilldelades kontraktet slutligen till en anbudsgivare som hade lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet. Det företag som tidigare utfört taxitransporterna överklagade då upphandlingen utan framgång i domstolarna. Istället för att teckna avtal med den vinnande leverantören ingick Region Jämtland Härjedalen dock ett olagligt avtal med den tidigare utföraren, som därmed kom att gynnas. Avtalet ogiltigförklarades av domstol redan i januari 2021 men tillämpades fullt ut hela avtalstiden fram till och med mitten av juni 2021. Vi fann därför anledning att rikta allvarlig kritik mot Region Jämtland Härjedalen för att ha snedvridit konkurrensen på den lokala taximarknaden och trotsat domstols dom säger Lennart Palm, ledamot i Konkurrenskommissionen. □

Miljöpolitiken skadar Sverige till ingen nytta

Svenska företag drabbas hårt av de stigande energipriserna. De höjda bränslepriserna gör att bland annat åkerier och lantbrukare går på knäna. Den elintensiva industrin tvingas skrota expansionsplaner på grund av elbrist. Regeringens klimatpolitik kostar Sverige tusentals jobb och hotar på sikt vår ställning som rik industrination säger Adam Rydström, Företagarombudsmannen vid Den Nya Valfärden.

Regeringens målsättning är att Sverige ska bli världens första fossilfria välfärdsland. Men du tycker inte att den målsättningen är något att sträva efter?

Innan man sätter upp mål för framtiden så är det viktigt att titta på läget här och nu. Sverige är det land som släpper ut minst koldioxid i förhållande till BNP. Ändå har Sverige världens högsta koldioxidskatt. Medan Sverige tar ut 1 200 kronor i skatt per ton koldioxid ligger det globala genomsnittspriset på 26 kronor.

Det är inte rimligt att det land i västvärlden som släpper ut minst koldioxid per capita ska släppa ut ännu mindre. Det är inte heller rimligt att ett land som står för ungefär en promille av världens totala koldioxidutsläpp ska offra sitt välstånd så att andra länder kan släppa ut mer. Om våra politiker verkligen brydde sig om klimatfrågan så borde fokus ligga på att hjälpa andra länder minska sina utsläpp till vår nivå innan vi tar nästa steg.

Regeringen vill att fossildrivna bilar ska sluta säljas redan år 2030. Hur ska Sverige ställa om på så kort tid?

Det kommer inte att gå av flera skäl. Till att börja med så är elbilar inget alternativ för många företagare som behöver transportbilar och lätta lastbilar. Det finns inga elbilar som fyller den nischen just nu. Men även om utbudet av elbilar ökar så skulle det krävas åtskilliga miljarder kronor för att bygga laddstolpar, men någon sådan satsning har politikerna inte presenterat. Dessutom kommer det inte finnas nog med el för att ladda bilarna. Redan idag tvingas Sverige importera el under dagar då det inte blåser.

Elbilarnas batterier kräver enorma mängder sällsynta metaller och gruvbrytningen av dessa sällsynta metaller leder till akut miljöförstöring som förgiftar grundvattnet, orsakar sjukdomar och förstör ekosystem. Med dagens teknik kan elbilar på sin höjda marknadsandelar i rika industriländer med hjälp av subventioner. Men elbilar

kommer inte kunna uppfylla målsättningen om fossilfria transporter på global nivå. Det finns varken råvaror, elektricitet eller pengar för en sådan omställning. I alla fall inte med dagens teknik.

De ständiga höjningarna av bensin- och dieselpriiserna beror på årliga skattehöjningar och reduktionsplikten, som innebär att inblandningen av så kallade biodrivmedel måste öka kontinuerligt. Är inte det en bra metod för att få svenskarna att minska koldioxidutsläppen?

Reduktionsplikten kan låta bra på papperet. Det är ju bättre att vi använder restprodukter från skogsindustrin istället för att importera olja från någon skurkstat. Problemet är att biodrivmedel är en bristvara globalt. Det gör att priset på exempelvis biodrivmedlet HVO stiger och medför högre dieselpriiser i Sverige. Dessutom räcker inte mängden HVO för att täcka den globala efterfrågan. Följden blir att tropisk skog skövlas för att tillverka HVO av palmolja, vilket leder till en miljömässig katastrof.

Politiker, med Miljöpartiet i spetsen, verkar tro att svenskar använder bilen i huvudsak för nöjesresor. Men verkligheten är att människor använder bilen för att kunna ta sig till jobbet, få ihop livspusslet och för att kunna leva ett dragligt liv.

Vanliga människor har ofta ingen möjlighet att åtnjuta de subventioner som eliten utnyttjar. De kan inte plocka ut en Tesla som förmånsbil med nedsatt förmånsvärde. Vi har därför fått den märkliga situationen att arbetare, lägre tjänstemän och småföretagare subventioneras bättre bemedlade människors bilägande. Att arbetarpartiet Socialdemokraterna inte ser orättvisan är ofattbart.

Men vad ska man då politikerna göra för att uppnå målet om fossilfria transporter?

Då behöver man vänta på att forskningen tar fram batterier med mindre miljöpåverkan och som går att återvinna, vilket är ytterst svårt med dagens teknologi. Eller så får man titta på andra teknologier som är mer hållbara. Politikerna måste ha tålamod och förstå att forskning tar tid. Förnuftet säger att man först tar fram teknologin och sedan börjar implementera den. De subventioner som politikerna ger till exempelvis elbilar och vindkraft är skadliga på lång sikt eftersom de tränger ut teknik som är bättre och har mindre miljöpåverkan.

Men är inte vindkraft en bra ersättning för kärnkraft och vattenkraft?

Politiker som vill erbjuda sina medborgare elektricitet dygnet runt kan inte förlita sig på vindkraft. Om vi förlitar oss på vindkraft så kommer vi tvingas leva utan el under vindstilla dagar. Sverige kan förvisso importera el från kolkraftverk på kontinenten, men det är inte hållbart eftersom energibristen växer även i Europa. Elpriserna kommer svänga något oerhört i framtiden och prognosen är att Sverige kommer få betydligt högre snittpriser på el framöver. Detta glädjer förstas utländska bolag som gärna ser att svenska företag mister den konkurrensfördel som de historiskt åtnjutit i form av billig el.

I framtiden kommer vi behöva kärnkraften och vattenkraften när det inte blåser. Vi kommer behöva behålla våra existerande kraftverk trots att vi samtidigt bygger enorma vindkraftsparker. Det är ett ekonomiskt och miljömässigt vansinne.

Varför är det vansinne?

Vattenfall har gjort en livscykelanalys där de visar att kärnkraften har lägre koldioxidutsläpp

än både vattenkraft och vindkraft. Kärnkraft producerar cirka 2,5 gram koldioxid per producerad kWh medan vindkraft släpper ut 12 gram. Dessutom har kärnkraften, som kommer behövas även i framtiden, en betydligt mindre påverkan på naturen och levererar el dygnet runt, året runt.

Vindkraften förfular landskapet, dödar utrotningshotade fåglar, skapar bullerproblem och kräver sällsynta metaller som grävs fram i miljöförstörande gruvor i utvecklingsländer. Vindkraften klarar sig inte utan subventioner och blir bara lönsam vid höga elpriser, vilket gör att vindkraftsindustrins intressen går tväremot folkets och företagens intressen. De pengar som politikerna slänger på vindkraften hade kunnat användas för att bygga ny kärnkraft, vilket hade sänkt elpriserna och därmed gynnat svenska folket.

Vad ska då politikerna göra?

Klimatfrågan har länge stått i rampluset medan andra miljöproblem hamnat i skymundan, trots att det är extremt dyrt att minska koldioxidutsläppen samtidigt som effekten av minskningen är svår att mäta. Det finns många miljöproblem som är akuta och som kan åtgärdas till en bråkdel av kostnaden. Bristande sophantering, industriutsläpp, skogsskövling, rovfiske och plastförorenningar är bara några exempel på problem vi kan åtgärda globalt om vi lyfter blicken från koldioxid och fokuserar på miljön som en helhet.

Sveriges regering siktar på noll utsläpp av växthusgaser år 2045. Vid det laget beräknas jordens befolkning ha vuxit med närmare 1,7 miljarder människor jämfört med idag, en ökning motsvarande 164 gånger Sveriges befolkning. Det gör således ingen märkbar skillnad om världens mest koldioxideffektiva ekonomi (Sverige) lyckas gå från en promille av världens utsläpp till noll. Om den här planeten ska kunna räddas måste även befolkningstillväxten bromsas. Världens politiker borde sätta det målet som främsta prioritering. □

Adam Rydström.

Brottsligheten kan bara minska med assimilation

Brottsligheten har seglat upp som väljarnas viktigaste politiska fråga. På andra plats ligger integration och invandring. Det är inte särskilt förvånande.

Media rapporterar dagligen om nya vedervärdiga och fruktansvärda våldsdåd. Utanförskapet växer och ingen politiker har en aning om vilka integrationsåtgärder som kan få bukt med våldet och den sociala misären.

Men kanske har vi haft en övertro på vad staten och svenskarna kan göra åt problemet. Kanske är invandrarna själva de enda som kan lösa situationen.

Att integrationspolitiken misslyckats med sin uppgift är uppenbart. Samtidigt är Sverige inget avskräckande exempel. Tvärtom så är Sverige det land som satsat mest pengar och resurser på att integrera invandrare. Problemet har varit att de stora satsningarna inte har gett de resultat politikerna hoppades på.

Att Sverige misslyckats integrera invandrare är inte så konstigt. Det finns inget annat jämförbart land som tagit emot så många invandrare på så kort tid, från länder med kulturer som avviker så radikalt från den inhemska kulturen. Det finns således inget land vi kan lära oss av och inget land vi kan ta efter. Att det förhåller sig så kan lätt göra en deprimerad, men samtidigt vet vi att förändringar kommer till stånd när hopplösheten är som störst. I hopplösheten tvingas vi granska våra val och inse att det finns saker vi kan påverka och saker vi inte kan påverka.

Det finns en psykologisk mekanism som alla vuxna människor förstår om de släpper de ideologiska skygglapparna, nämligen att det inte går att förändra någon som inte vill förändras. Det spelar ingen roll hur många SFI-lärare vi anställer, hur mycket vi sänker bidragen eller hur vi utformar straffskalor. Om invandrarna inte vill förändra sin livsstil och sina värderingar kommer integrationspolitiken att misslyckas, precis som att alla försök att få en alkoholist att sluta dricka misslyckas om alkoholisten saknar viljan

att bli nykter. De enda som kan få bukt med brottsligheten och utanförskapet är invandrarna själva.

Assimilering syftar på en process där en person eller folk efterliknar majoritetsbefolkningens kultur och på så sätt suddar ut kulturskillnaderna mellan folken. Jämför assimilering med integration som syftar till att utjämna den socioekonomiska

» Det går inte att förändra någon som inte vill förändras «

skillnaden mellan invandrare och svenskar utan anspråk på att förändra invandrarnas språk, kultur eller värderingar.

Assimilering är en nödvändig förutsättning för en lyckad integration. För hur ska en invandrare som inte kan språket, kulturen eller värderingarna kunna behålla ett jobb eller göra klassresa? Hur ska en invandrare som inte vill lära sig språket och inte vill tas upp i den svenska gemenskapen kunna bidra till samhällsbygget? Det är uppenbart att det inte går och bevisen för att det inte går står att finna dagligen i medias rapportering om skottlossningar, bombdåd, våldtäkter, bidragsfusk och hedersmord.

Den svenska kulturen dominerar fortfarande i Sverige. Även om människor med utrikes bakgrund skulle utgöra en majoritet i nära framtid så kommer den svenska identiteten vara den enda identitet kurder, araber, perser, chilener och somalier kan enas kring. Assimilering är orsaken till att Europa och USA lyckats hålla ihop nationalstaterna trots etniska motsättningar. Assimilering är också anledningen till att vissa invandrargrupper lyckats väldigt bra i

Sverige medan bristen på assimilering lett till att vissa grupper misslyckas katastrofalt.

Att erkänna assimilering som lösning på de samhällsproblem massinvandringen skapat är inte enkelt för politikerna. Ett sådant erkännande skulle ju flytta ansvaret från politikerna till den enskilda invandraren eller invandrarkollektivet. Men samtidigt finns det knappt någon politiker som anser att det svenska är dåligt, egentligen. Inget riksdagsparti förespråkar ju något annat än svenska värderingar. Snarare är det rädslan att misslyckas som gör att politikerna suttit på händerna alltmedan problemen växt till ohanterliga proportioner.

Idag utför människor med utrikes bakgrund majoriteten grova brott och den grupp som är mest brottsbenägen är andra generationens invandrare. Detta leder till den dystra slutsatsen att vi bara sett början på problemet. Barnen till de som invandrat under 2000-talet har inte kommit i brottsaktiv ålder ännu, men vi vet redan nu att de stora barnkullarna kommer utgöra en god rekryteringsbas till den kriminella världen.

Politikerna vill ha strängare straff, vilket är nödvändigt av flera skäl. Men det är naivt att tro att enbart straffskalor kan stävja brottsligheten, likväl som att sänkta bidrag inte är någon universalmedicin för att få analfabeter i arbete. Det måste till en kultur- och värderingsförändring i de grupper som är överrepresenterade i brott. De måste överge mentaliteten från hemlandet och förorten och värderingsmässigt bli mer som svenskar. Politiken kan hjälpa till på vägen genom att skapa negativa och positiva incitament, men till syvende och sist är det bara individen själv som kan ta beslutet om att överge sin destruktiva kultur och uppgå i den svenska gemenskapen. Det är i denna insikt debatten bör ta avstamp framöver. □

Adam Rydström

Företagarombudsmannen vid Den Nya Valfärden

Hörby kommun köper bemanningstjänster i strid mot lagen

När det under 2020 uppkom vakanser bland kommunens förvaltningschefer valde Hörby kommun att hyra in erforderlig personal som konsulter. Någon konkurrensupphandling genomfördes dock aldrig utan istället tecknade kommunen avtal direkt med ett privat företag utan möjlighet för andra leverantörer att vara med och lämna anbud. Värdet av dessa kontrakt kan enligt en lagstadgad beräkningsmodell uppskattas till över trettio miljoner kronor och överskrider därmed den värdegräns då upphandlingen ska genomföras i ett öppet, offentligt förfarande.

– Det finns enligt Konkurrenskommissionen därmed anledning att rikta allvarlig kritik mot Hörby kommun som på detta sätt satt bestämmelserna om offentlig upphandling ur spel. När det gäller inhyrda kommunala förvaltningschefer är dessa dessutom enligt lag förhindrade att besluta i kommunens namn. Myndighetsbeslut som kan ha fattats av den inhyrda personalen är således formellt ogiltiga, påpekar Inger Ridderstrand-Linderoth, ordförande i Konkurrenskommissionen. □

Inger Ridderstrand-Linderoth, ordförande Konkurrenskommissionen.

Kils kommun säljer tjänster olagligt

Kommunen har startat verksamhet med att genom ett kommunalt bolag sälja tjänster till privatpersoner och företag. På sin hemsida marknadsför sig det kommunala Servicebolaget i Kil med att mot ersättning klippa gräsmattor, rensa rabatter, klippa häckar, skotta snö samt städa och putsa fönster åt privatpersoner samt att på motsvarande sätt utföra paketeringsarbeten, tvätt av arbetskläder, gräsklippning, städning och skötsel av toaletter m.m. åt företag.

Kommunerna är i Sverige principiellt förbjudna att ägna sig åt sådan näringsverksamhet som typiskt sett handhas av det privata näringslivet. Det är därmed inte lagligt för en kommun att konkurrera med privata tjänsteföretag. Detta gäller oavsett om det sker av kommunen själv eller, så som nu, genom ett kommunalt bolag, säger Per Eklund, ledamot i Konkurrenskommissionen. Kommissionen fann därför anledning att rikta kritik mot Kils kommun och det kommunala Servicebolaget för att på detta sätt snedvräda konkurrensen på den lokala marknaden för servicetjänster i Värmland. □

Lennart Göranson, ledamot av Konkurrenskommissionen

Många bolag kommer behöva byta ut hela fordonsflottan

Lennart Hamnered började arbeta som taxichaufför under studietiden på Chalmers i slutet på 60-talet. Han blev sedermera ordförande i Taxiförbundet mellan 1994 och 2012.

LENNART, BRÄNSLEPRISERNA HAR CHOCKHÖJTS DET SENASTE ÅRET. HUR HAR DET PÅVERKAT TAXIBRANSCHEN?

– Det beror på vilken del av taxibranschen man tittar på. Taxibolag som riktar sig till privatkunder kommer behöva lägga över kostnaden på kunderna, precis som alla andra bolag tvingas göra när kostnaderna ökar. För bolag som är beroende av samhällsbetalda transporter, som exempelvis färdtjänst, kommer det bli svårare att få täckning för de ökade kostnaderna.

Lennart Hamnered poängterar att upphandlingar innebär en risk för företagen eftersom bränslepriserna varierar så mycket.

– Det finns många upphandlingar som inte innehåller indexklausuler. Eller så innehåller de klausuler som bygger på konsumentprisindex, men de hänger inte med när bränslepriset drar i väg såsom skett den senaste tiden. Jämfört med exempelvis löner är bränslepriserna en väldigt osäker faktor som är svår att förutspå. I taxibranschen utgör bränslet mellan 15 och 20 procent av totalkostnaderna. För tunga transporter kan den ligga på över 30 procent. Med de låga marginaler transportbranschen har så innebär varje prishöjning en stor stress.

REDUKTIONSPLIKTEN, SOM INNEBÄR ATT INBLANDNINGEN AV BIOBRÄNSLEN I BENSIN OCH DIESEL SKA ÖKA KONTINUERLIGT, KOMMER

ATT MEDFÖRA ÄNNU HÖGRE BRÄNSLEPRISER. DET RÅDER DOCK BRIST PÅ BIOBRÄNSLEN I HELA EUROPA OCH TRAFIKVERKET SPÅR ATT BRÄNSLEPRISERNA RISKERAR ATT FÖRDUBBLAS REDAN 2030 OM INTE UTBUDET ÖKAR.

– En upphandling som vi påbörjade för ett par år sedan skulle vara fossilfri. Då kostade biobränslet HVO ungefär lika mycket som diesel, men nu har priserna stigit kraftigt eftersom den globala efterfrågan på HVO stigit. Det är svårt att skydda sig mot det. Dessutom är energiinnehållet lägre i biobränslen, vilket gör att man får en lägre effekt per liter bränsle. Det är en dold prishöjning som ofta glöms bort i debatten.

– Finansministern säger att prishöjningarna beror på att världsmarknadspriset på olja stigit det senaste året, men hon glömmer bort att berätta att oljepriset legat på högre nivåer tidigare och att priset vid pumpen till största delen utgörs av skatter. En del försöker förminska problemet genom att påminna om att företagare kan dra av moms.

Men momsen behöver ju till syvende och sist betalas av slutkonsumenten, det vill säga privatpersoner.

POLITIKERNA VILL ATT ALLA TRANSPORTER SKA DRIVAS FOSSILFRITT. ÄR DET REALISTISKT?

– Det finns en status i att kräva 100 procent fossilfritt och tankesättet verkar vara att "någon måste driva på utvecklingen så att

Lennart Hamnered

det händer något". Men det är orimligt att till exempel ett litet taxibolag i Jämtland ska kunna påverka globala oljejättar att ställa om produktionen. En sådan omställning blir en samhällsfråga och det går inte att lägga allt ansvar på företagen.

– De flesta taxibilar i Norrland körs på diesel. Om tillgången på HVO är god så kommer det gå att ställa om, men ingen vet vilka regler och krav politiker och upphandlare kommer på i framtiden. Det enda man kan ta för givet är att kraven kommer skärpas.

VAD INNEBÄR DETTA FÖR FÖRETAGEN?

– Många bolag kommer behöva byta ut hela fordonsflottan när skärpningar i miljökraven träder in. För bolagen innebär det en mycket kortare avskrivningsperiod eftersom de inte kan räkna med att kunna använda inköpta fordon efter avtalsperiodens slut. Fordonen kommer då säljas utomlands, vilket flyttar utsläppen någon annanstans. Det bästa vore att använda den fordonspark som redan finns till fullo. Det vore det mest miljövänliga alternativet. □

Fakta: Konkurrenskommissionen

Det görs många fel när kommuner, myndigheter och landsting upphandlar varor och tjänster. Oavsett om det offentliga gör fel av brist på kunskap, eller för att man vill handla med ett visst företag snedvrids konkurrensen och vissa företag gynnas på bekostnad av andra. För att komma tillrätta med problemen inrättade Den Nya Valfärden 1994 den oberoende expertgruppen Konkurrenskommissionen för att bevaka och uppmärksamma snedvridning av

konkurrens med offentliga medel. Sedan starten har över 850 utredningar genomförts. Konkurrenskommissionen har genom åren varit drivande i flera lagändringsförslag för att på olika sätt förbättra företagarklimatet, men mycket återstår att göra. Bland annat driver Konkurrenskommissionen frågan om att beslut i kommunala bolag ska gå att överklaga samt att kommunalt domstolstrots motverkas genom kraftfulla sanktioner i särskild lagstiftning.

Konkurrenskommissionens ledamöter är:

Inger Ridderstrand-Linderoth (ordförande), tidigare stadsjurist, Stockholms Stad

Per Eklund, tidigare hovrättsråd samt statsstödsexpert

Patrik Engellau, ordförande tankesmedjan Den Nya Valfärden

Erik Nerep, professor i handelsrätt vid Handelshögskolan i Stockholm

Lennart Palm, tidigare VD, Näringslivets regelnämnd

Lennart Göranson, tidigare ställföreträdande

generaldirektör vid Konkurrensverket

Föredragande i kommissionen är **Pär Cronhult**,

chefjurist vid Den Nya Valfärden.

Vill du veta mer eller anmäla ett ärende?

Kontakta Pär Cronhult.

Konkurrenskommissionen tar inte betalt för sina utredningar och som anmälare kan du givetvis vara anonym.

Konkurrenskommissionen

Danderydsgatan 10

114 26 Stockholm

www.dnv.se

E-mail: kko@dnv.se

Karlstads kommun köpte julpresentkort i strid mot lag

Inför julen 2020 beslutade Karlstads kommun att köpa presentkort som julgåvor åt den egna personalen. Presentkortet köptes för totalt mer än åtta miljoner kronor direkt av ett lokalt företag utan att andra företag fick vara med och lämna anbud. Detta strider mot bestämmelserna om offentlig upphandling.

– Det finns överhuvudtaget inte något som skulle tillåta kommunen att på detta sätt köpa presentkortet vid sidan om ett ordinarie upphandlingsförfarande konstaterar Lennart Göranson, ledamot av Konkurrenskommissionen. Kommissionen riktar därför kritik mot kommunen som genom sin upphandlingsavdelning rimligen borde veta bättre. □

Sundbyberg fortsätter att olagligen köpa städtjänster

Konkurrenskommissionen har tidigare kritiserat Sundbybergs kommun för att olagligen köpa städtjänster utan föregående annonserad upphandling. I stället har kommunen satt i system att löpande anlita samma städföretag, som återkommande får nya avtal utan att behöva konkurrera med andra företag. Trots att domstol konstaterat att detta bryter mot lagen fortsätter kommunen att teckna nya avtal med städföretaget. Det nu senaste avtalet gäller fram till 2021 års utgång.

– Det finns därmed anledning att på nytt rikta allvarlig kritik mot kommunen som tydligen inte verkar vilja rätta sig säger Inger Ridderstrand-Linderoth, ordförande i Konkurrenskommissionen. Kommunen har till följd av dessa lagöverträdelser tvingats betala miljonbelopp i böter samt även utgett miljonkostnader till en förfördelad leverantör. □

Den politiska förlamningen

Hösten 2021 har varit en besvikelse ur politisk synvinkel. Vi befinner oss i första halvan av ett valår, och landet befinner sig i kris. Moderater och socialdemokrater har haft kongress. Socialdemokraterna har bytt ledare, men i övrigt har inget väsentligt hänt. Oppositionen verkar ha som mål att deras politiska motståndare ska anse dem vara hyggliga personer.

Ändå är Sverige ett land som vi inte känner igen. Vi har passerat den ena "röda" linjen efter den andra. Elförsörjningen är inte säkrad. Akutmottagningar måste anställa väktare för att läkarna ska kunna arbeta. Lärarförbundet rapporterade nyligen att hälften av alla lärare till yngre barn har utsatts för fysiskt våld, och runt 70 procent har utsatts för verbalt våld. Ambulanser och brandbilar attackeras. Vi har sett en ung mor med barn i famnen skjutas på öppen gata i dagsljus i Malmö. Vi har sett barn dödas vid uppgörelser mellan gäng i utkanten av Stockholm. Vi har sett en polis skjuten i Göteborg. Vi har sett sju män attackeras med kniv mitt i Vetlanda. Vi har förstätt att Göteborgs kommun är infiltrerad och att tjänstemän hotas. Vi har fått lära oss att välfärdssystem som bostadsbidrag och personlig assistans "mjölkas" av kriminella och att islamister sätter upp skolor och skickar svenska skattepengar till Somalia.

Hösten 2021 skulle man rimligen ha väntat sig kraftfulla förslag. Här behövs en omläggning av migrations- och integrationspolitik, en ny kriminalpolitik, en översyn av socialförsäkringssystemen och

en ny skolpolitik. Det är enorma uppgifter som väntar dem som ska styra landet. Varför har det inte skapats en stark allians med en agenda för att snabbt och tydligt vända utvecklingen? Varför presenteras inte de personer som skulle kunna leda den omläggningen? Partierna måste övertyga väljarna om att de har förmågan få ordning på det kaos som skapats. Det är brått. Vi vet alla att för varje dag som går blir de antisociala krafterna starkare, och respekten för landets politiska ledare minskar. Med uttryck från idrottens värld kan oppositionen sägas ha öppet mål och i stället för att agera verkar de vara beredda att lämna walk over.

En anledning till dagens handlingsförlamning är förstås att både socialdemokrater och moderater har deltagit i de beslut som lett till dagens situation. Det är påfallande att i stället för att göra en självprövning och staka ut hur kursen ska läggas om, koncentrerar de sig på att påpeka det andra blockets misstag och svaghet. Båda de stora partierna framställer situationen som att det inte finns något alternativ, ett sätt att tänka som är bekvämt.

Inger Enkvist, professor emerita i spanska vid Lunds universitet.

Till förlamningen bidrar medierna. Deras fokus är inte att lagen ska upprätthållas och att medborgare ska kunna känna sig trygga utan att SD ska isoleras. Isensättning av den politiska debatten innebär att i tv ställa upp företrädare för åtta partier bakom varsin pulpet och låta två journalister vara utfrågare, vilket får politik att verka som en typ av teater där aktörerna är så lika att det är ointressant vem man röstar på. Att ägna sig åt politik framstår som att vara snabb och slagfärdig i debatten och inte som att vara en insiktsfull person som är beredd att göra vad som

behövs för att lösa landets svåra problem.

Ska man helt sluta hoppas på de svenska oppositionspartierna, när inte ens dagens katastrof gör att oppositionen samlar sig? Detta trots att Sverige i nu levande svenskers minne inte tidigare varit i ett så utsatt situation. □

Inger Enkvist

Professor emerita i spanska vid Lunds universitet.

Välfärdsbrotten måste bekämpas

Lika tydligt som det var inför valet 2018 att det var sista gången allt skulle handla om SD, lika tydligt var det för flera år sedan att valets stora fråga 2022 skulle bli trygghet och kriminalitet. Trots att det redan 2018 var ett mycket allvarligt läge.

Men när svensk offentlighet har fullt upp med den enda frågan man just då kan fokusera på finns inte plats för andra.

Migration har länge varit i fokus av debatten men först i år har kopplingen mellan det stora antalet utlandsfödda i Sverige idag och kriminaliteten på riktigt tagit den plats den förtjänar i debatten om våldtäkter, skjutningar och gängkriminalitet.

Men om brotten mot välfärden är det tyst. Trots att systemfelen ställt upp dörrar på vid gavel i massa olika delar av välfärden har sittande regering ägnat en hel mandatperiod att istället jaga 500 pensionärer som flyttat till Portugal för att kunna ta ut tjänstepensionen med låg skatt.

Det är inte bara så att kriminaliteten mot välfärden varit ett obefintligt samtalsämne, det har länge varit så att den minsta antydning till att det ens finns fusk generellt har lett till direkta och starka reaktioner om att avsändaren bara vill sparka på svaga människor. Fakta har avfärdats som illvilja och känslökyla.

Enligt en rapport från Delegationen för korrekta utbetalningar från välfärdssystemen har minst 300 miljarder betalats ut felaktigt sedan 2005. 18 miljarder per år, även om siffran inkluderar oavsiktliga fel är den svindlande.

Mig veterligen finns ingen summa ännu

på vad direkt kriminalitet kostar oss varje år. Men det är något allvarigare än pengar på spel här – tillit till staten. Vad som händer i länder där tilltron till staten blir låg vet vi. Folk börjar leva mer utanför och skaffa sig allt från skydd till intäkter utanför statens kontroll.

Det är exakt det som hänt i vissa förorter, där människor, som redan kommer från länder med låg eller mycket låg tilltro till staten, etablerat sig. Då är fältet fritt för sådana som den kriminella klanen Khan som idag kontrollerar delar av Angered i Göteborg, som kontrollerar personer som rör sig i området, medlar i konflikter istället för att blanda in polisen och som skapat ett samhälle som på vissa sätt är frikopplat från statlig kontroll.

Fler och fler fall uppdragas där kriminella haft hjälp av insiders i kommuners socialförvaltning för att fuska med bidrag med försörjningsstöd och assistansersättning, i regioner för fusk med tandvårdsstöd och på statliga myndigheter, som Försäkringskassan, Migrationsverket och Arbetsförmedlingen. Flera advokater har avslöjats vara del av kriminella förtorgsgäng.

Det är en röta som börjar breda ut sig inifrån systemen som om vi inte gör något åt dem kommer bli systemförstörande, för när svenskers tilltro till staten sjunker blir det svårt att laga.

Rebecca Weidmo Uvell, borgerlig opinionsbildare

Vi har så många systemfel att den här krönikan inte räcker till att lista dem alla men det finns några stora som borde vara prio ett att ta tag i.

Systemet med samordningsnummer är ett av flera exempel på dörrar som lämnats på vid gavel för kriminalitet. Kortfattat är samordningsnummer statens identifieringsnummer för alla som inte har svenskt personnummer eftersom vi har system som helt bygger på det.

Arbetsgivare har kunnat anställa vilka utlandsfödda som helst och bara rekviderat ett samordningsnummer. En person som säljer en bil till en person utomlands får också ut ett eftersom Transportstyrelsen måste registrera ägarbyten. Personen behöver inte ens befinna sig i Sverige.

Med samordningsnummer kan du sedan folkbokföra dig. Och i Sverige bygger väldigt många förmåner i socialförsäkringen på just folkbokföring. När vi sedan har små eller inga kontroller av folkbokföringen har det skapats ett veritabelt smörgåsbord för kriminella att stjäla ur.

De främsta problemen med kriminalitet i välfärden är systemet med samordningsnummer, bristen på kontroll av folkbokföring, för dålig gränskontroll och för generös arbetskraftsinvandring.

Rebecca Weidmo Uvell

Borgerlig opinionsbildare

Bloggen

DET GODA SAMHÄLLET

Debattsajten detgodeasamhallet.com har växt fram ur Stiftelsen Den Nya Vålfärden och är nu inne på sitt sjunde år. Sajten har över 9 miljoner årliga visningar. Nedan två texter från våra återkommande skribenter.

BITTE ASSARMO:

Vi måste stå upp mot de politiskt korrekta lögnerna

För ett par dagar sedan blev en tonårspojke överfallen och knivhuggen av ett gäng maskerade personer när han skulle gå från sporthallen på kvällen. Om man ska tro de kriminologer som frekventerar public service har det varit likadant jämt. Tonåringar har alltid blivit knivhuggna på väg hem från träning. Barn har alltid blivit rånade på väg till och från skolan. Det har alltid skjutits skarpt på öppen gata.

Dessa politiskt korrekta och oanständiga lögner har vi levat med ända sedan brottsligheten började öka. För det har den gjort. Den enda anledningen till att kriminologer kan luras med statistik är revor i rättsystemet som gör att kriminella inte döms i tillräckligt stor utsträckning och att de som är under en viss ålder får straffrabatt. Det betyder att en kriminell som erkänner tio, tjugo, hundra brott kan dömas för ett eller ett par och därmed få statistiken att se bättre ut för dem som inte vill erkänna att kriminaliteten håller på att ta över gatorna.

Det finns också mängder med brottsliga handlingar som inte ens går till åtal och de blir bara fler och fler. De här så kallade "bråken" då olika "grupperingar" drabbar samman, till exempel. Var och en av dessa

människor begår ett brott genom att starta våldsamt upplopp men hur många av dem blir åtalade, eller ens gripna?

Listan på exempel kan göras hur lång som helst. För de styrande, som valt att vända ryggen åt den eskalerande brottsligheten och använder kriminologer med rätt värdegrund för att försöka övertyga medborgarna om hur fel de har, är det bekvämt att statistiken hålls nere. Brotten drabbar ju inte dem. De kan stå där i sina pressveck och knytblusar och prata om trygghet och välfärd hur mycket som helst, men de är inte drabbade och de kommer sannolikt inte heller att bli det.

Vi andra däremot, som inte gömmer oss i skyddade politikermiljöer eller sitter i våningar på homogena Södermalm och skriver ledare om allas lika värde, ser dagligen hur samhället förändras. Vi ser det bisarra i att en tonårig kille inte kan ta sig från träningen och hem utan att riskera att bli misshandlad, knivhuggen och till och med mördad. Vi vet också att det här är något nytt, något som inte förekommit förr.

De ansvariga politikerna och deras trofasta väpnare – journalisterna, kriminologerna och alla andra som gör enad front mot medborgarna – försöker att till varje pris framställa våra minnen och

erfarenheter som symtom på sentimentalitet och nostalgi. Det är naturligtvis bara trams. Vi som minns ett tryggt Sverige bär inga rosafärgade glasögon. Vi vet att inget samhälle är perfekt, och att Sverige aldrig heller varit det. Men vi vet också hur vi kunde leva en gång i tiden, för inte alltför längesen, innan allt började spåra ur.

Vi kunde ha ytterdörren oläst hela dagen, utan oro för att det skulle komma någon och råna oss. Råkade man glömma att låsa ytterdörren på kvällen var det ingen katastrof, det heller. Det fanns helt enkelt inga ligor som satt i system att ta sig in i människors hem och förnedra och råna dem.

Vi gick till och från skolan utan rädsla – senare skickade vi våra egna ungar till skolan utan oro – och om vi hade aktiviteter på kvällen tog vi oss dit och hem utan att överhuvudtaget fundera på att det skulle kunna dyka upp en drös maskerade kräk och knivhugga och råna oss. Vi kunde gå på gator och torg utan att höra någon kalla oss "svennehora" eller nåt annat nedsättande och risken att någon skulle dra fram ett vapen och skjuta på oss fanns inte på kartan. Det fanns inga "grupperingar" som plötsligt sköt ihjäl två personer "av misstag".

De grupperingar som fanns sköt inte skarpt och det var så gott som noll risk att

deras inbördes rivalitet drabbade någon oskyldig. Inte heller var de så många att de kunde ta över det offentliga rummet och framför allt var det ytterst få som fick för sig att kalla dem "utsatta". De benämndes helt enkelt som det de var.

Det är så mycket som har förändrats i ditt och mitt Sverige. Och de som växer upp idag har faktiskt inte upplevt det trygga Sverige. De växer upp med skjutningar och gängkriminalitet, med klaner från främmande kulturer och ett nyspråk som syftar till att släta över och normalisera. Därför är det viktigt att vi fortsätter att tala om det här, och berätta hur det faktiskt har varit, så att de politiskt korrekta lögnerna inte får fäste i den yngre generationen. □

Bitte Assarmo är skribent, redaktör & opinionsbildare

JAN-OLOF SANDGREN:

Från konsensus till PK-ism

Sverige brukar beskrivas som en konsensuskultur, vilket betyder (om jag förstått rätt) att alla tycker och tänker som självständiga individer men resultatet blir exakt detsamma. Det är mycket praktiskt när man ska bygga ett statsskick, eftersom man slipper uppslitande konflikter. Det spelar inte så stor roll om det är borgarna eller sossarna som sitter vid rodret, vi är ändå ett av de mest lättstyrda folken i världen.

Därför fungerade Sverige som ett väloljat urverk, ungefär fram till 1990, då människor från hela världen sökte sig hit för att ta del av miraklet. Homogeniteten försvann och med den delar av konsensuskulturen. Plötsligt stod politikerna inför ett helt nytt fenomen, som började bli märkbart när partier som Ny Demokrati och Sverigedemokraterna dök upp på gatorna. Svenskarna var inte längre överens.

Konsensuskulturen har säkert skyddat oss från en del blodiga uppgörelser genom historien. Samtidigt som tusentals aristokrater miste huvudet på Paris gator, genomförde Gustav III en statskupp som kostade föga mer än två människoliv, hans eget och Ankarströms. Revolutionsvägen 1848 gick oss nästan spårlost förbi, liksom

de bägge världskrigen. Vi tog steget från agrarsamhälle till socialiststat utan allvarligare incidenter än skotten i Ådalen. Kanske var det Stormaktstidens stålbad som lärde oss att hålla ihop, eller har vi det helt enkelt i våra gener.

Vill man få alla människor att röra sig åt samma håll, men inte har en konsensuskultur att luta sig mot, måste man etablera en "lydnadskultur". På ytan ser den ungefär likadan ut, men kräver en kontrollapparat och ett straffsystem för att fungera. Kina, Sovjetunionen och Islam är exempel på lydnadskulturer. Det Kalifatet Muhammed såg framför sig krävde så hög grad av samstämmighet, att enda sättet att komma dit tycktes vara att likvidera dem som föll ut-anför ramen. Hitler och Stalin var av samma åsikt. Gärna konsensus men först ett rejält blodbad. Ingen av dem lyckades särskilt väl med sina samhällsbyggen, så endrückt byggt på lydnad är tydligen inte lika effektiv.

Konsensus är svårt att framtvunga och den tar låååååå tid att utveckla. Att Sverige lyckades så bra kan bero på att vi varit relativt isolerade, och att ingen gjorde sig mödan att invadera oss på ett halvt årtusende. I en värld med öppna portar, där människor och kulturer ständigt rör sig, är den sortens samförstånd en omöjlighet.

En gränslös värld kräver alltså någon form

av lydnadskultur. Problemen är att de gamla totalitära systemen: kommunism, nazism och fascism, blev moraliskt bankrutt redan på 1900-talet, att Islam och västvärlden visat sig ungefär lika kompatibla som olja och vatten och att Kristendomen är svår att bygga vidare på, av det enkla skälet att moderna människor inte tror på Gud.

För att knyta ihop säcken skapades en helt ny ideologisk plattform, låt oss kalla den PK-ism.

PK-ismen är inte en ideologi i vanlig mening, utan ett försök att bygga en lydnadskultur, ur ett antal sinsemellan oförenliga komponenter. Därför är den nyckfull och full av motsägelser. Vad som är PK idag kan vara motsatsen imorgon. Man blir aldrig riktigt klok på vad värdegrunden bär i sitt sköte.

Det är en vanlig uppfattning att PK-ismen uppstod på amerikanska universitet, alternativt i franska salonger, och att Sverige bara hakar på en internationell trend. Men då tror jag man underskattar Sverige. Konstiga idéer har alltid kläckts på lärosäten och i diskussionsklubbar, men det är först när de blir statsbärande som de får verklig betydelse. I Sverige tog PK-ismen tidigt plats i regeringen, och det är först nu som USA börjar komma ikapp. Vill man spela till det kan säga att Sverige blev för PK-ismen, vad

Sovjetunionen blev för kommunismen.

Min kristallkula säger att antingen kommer PK-ismen att trassla sig än djupare in i sina egna paradoxer. Tills det kanske utbryter ett krig, eller att världens länder återgår till att odla sin täppa och förvisar PK-ismen tillbaka till diskussionsklubbarna. Eller kommer PK-ismen att koncentrera sig på sin kärnuppgift; att i en global värld utan gränser få folk att lyda. Då måste den antagligen offra en del av sina humanistiska principer, och bli mer lik någon av sina totalitära föregångare. Kanske en typ av teknokratisk fascism, understödd av artificiell intelligens.

Jan-Olof Sandgren är yogalärare, boende i Angered utanför Göteborg.

Kompetensbristen ett allt större problem för företag

Enligt en rapport från Svenskt Näringsliv har sju av tio företagare svårt att rekrytera personal med rätt kompetens. Sex av tio företag anger kompetensbrist som det största tillväxthindret. Idag saknas ungefär 100 000 yrkesutbildade. År 2035 kommer Sverige sakna närmare 300 000 yrkesutbildade, vilket kommer få stora negativa konsekvenser för Sveriges företag och vår gemensamma välfärd.

Kompetensbristen tvingar företag att själva betala för personalens utbildning. Svenskt Näringsliv beräknar att företagen satsar ungefär 1,7 miljarder kronor årligen på samverkan med gymnasieskolornas yrkesprogram, utöver det företagen redan betalat in i skatt.

– Skattefinansierade utbildningar ska i första tillgodose arbetsgivarnas behov av arbetskraft. Det är orimligt att skattebetalarna ska finansiera exempelvis genusutbildningar när det samtidigt råder stor brist på elektriker, säger Adam Rydström, Företagarombudsmannen vid Den Nya Valfärden.

Knappt 30 procent av gymnasieeleverna väljer en yrkesutbildning. För att möta företagets behov av arbetskraft behöver andelen yrkesutbildade gymnasister öka till 40 procent.

Bristen på rätt kompetens har lett till att stora företag som Skanska, Volvo och Peab numera driver egna gymnasier för att utbilda ungdomar i de yrken som företagen efterfrågar. Men för små företag är det svårare att lösa problemet, inte minst för att praktikplatser kostar pengar.

– Den arbetsplatsförlagda praktiken kräver att företaget avsätter personal för lärlingen samtidigt som maskinerna inte kan användas fullt ut i produktionen. Små före-

tag vill gärna lära upp personal men saknar ofta resurser att göra det. Det är orimligt att små företag ska stå för utbildningskostnader utan att få ersättning. Företagen behöver kompensation, menar Adam Rydström.

Bristen på kompetent arbetskraft gäller inte bara yrkesutbildningar på gymnasienivå. Varannan högskolestudent läser juridik, samhällskunskap eller humaniora, vilket skapat ett överutbud av studenter som utbildar sig till yrken som arbetsmarknaden inte efterfrågar. Resultatet blir att studenterna får svårt att hitta ett jobb efter examen som matchar deras utbildning. De tvingas ta arbeten som egentligen bara kräver gymnasiebetyg eller så får de arbeta med andra arbetsuppgifter än de tänkt sig. Dessa studenter riskerar att få en senarelagd etablering på arbetsmarknaden, lägre livsinkomst och lägre pension.

Men det är inte bara valet av utbildning som bidrar till kompetensbrist. Över 1,3 miljoner arbetsföra människor försörjer sig inte genom arbete och är därmed beroende av bidrag för sin försörjning. Detta leder till enorma kostnader som vältras över på skattebetalarna. Enligt Adam Rydström är utanförskapet också en faktor som bidrar till kompetensbristen.

Sex av tio företag anger kompetensbrist som det största tillväxthindret.

– Om vi har 1,3 miljoner människor som efterfrågar varor och tjänster men själva inte bidrar till produktionen av dessa så blir effekten att det skapas en brist på arbetskraft. Ett högre arbetskraftsdeltagande bland människor med utrikes bakgrund är därför nödvändigt. Hur det ska ske är den stora frågan. Ofta har människor i utanförskap dåliga språkkunskaper och bristfällig utbildning. Att sänka bidragen för att få dem i arbete är en förenklad lösning eftersom de inte besitter färdigheter som arbetsmarknaden behöver just nu. Vi får ha tålamod och inse att det kan ta många år för en nyanländ syrier eller somalier att bli eftertraktad på den svenska arbetsmarknaden. Där fyller yrkesutbildningar på gymnasienivå en viktig

roll eftersom de leder till jobb snabbare än högskolestudier. Men framför allt behöver människor som befinner sig utanför arbetsmarknaden ta eget ansvar för att göra sig själva anställningsbara.

– Dessutom behöver politikerna se över utbildningarna som erbjuds på våra högskolor och universitet. Just nu finns det många lediga platser på utbildningar till bristyrken. Om vi lade ned utbildningar som inte efterfrågas av arbetsmarknaden skulle studenterna söka sig till bristyrken i högre utsträckning, eller gå direkt ut i arbetslivet. Det vore gynnsamt för både den enskilda individen och samhället. □

Tack!

Ett stort tack till våra annonsörer och andra som under året bidragit till vår verksamhet för ett företagsvänligare Sverige

A.E DÄCKCENTER AB
AB RESURSGRUPP K.E.O.
ALDO ´S ÅKERI AB
ASKERBERG BYGG AB
BALCONA AB
BETALD ANNONSPPLATS
BOXCO AB
BRÖDERNA BRÄDER BYGG AB
BYGGANDERS I VÄSTERVIK AB
BYRÅN I GNOSJÖ AB
BÖRJESSONS BIL AB
CIRCARE AB
CLAES JESPER PERSSON FIRMA
CPL CENTRAL PALLOGISTIK AB
CYKEL & NYCKELSERVICE OXD AB
DIDRIKSONS MURNING AB
DINGTUNA EKOGRÅRD AB
DIVATOR AB
ECO PAR AB
EKLUNDS BILDELSLAGER I SKÖVDE AB
ELCITY I UDDEVALLA AB
ELIASSONS SEGELMAKERI & BÅTKAPELL
EUROCON CONSULTING AB
EWALDS ÅKERI I AGUNNARYD AB
FALK BILBÄRGNING
FIRMA JENS ROSSANDER
FULLTLASS SWEDEN AB
FYHRS TÄCKDIKSGRÄVNING AB
FÖRETAGARNAS RED.BYRÅ TIERP AB
G H ELFVINS PLÅTSLAGERI EFTR AB

G.JONASSONS EL AB
GB-GROSSISTEN I HANINGE AB
GRANITGRABBAR AB
GÖTEBORGS ELSERVICE AB
HAGSTRÖMS TRANSPORT AB
HEIMROTHS BILUTHYRNING AB
HELGEREDS RÖR AB
HÅKAN PERSSONS ÅKERI AB
I LUNDBERG RÖRSVETS AB
ICA SUPERMARKET KÄVLINGE
INGVAR WAHLQUIST FIRMA
ION SILVER AB
JLEAF IT & MEDIA AB
JOHN BLUND AB
JONSSON & JONSON ÅKERI AB
JORDBERGA GÅRD AB
KAPPSTAD MONTAGE & SERVICE EL AB
KINNVALL G AB
KJELL JANSSON ÅKERI
KSG SPÅRTEKNIK AB
KÅLLA FORDONSERVICE AB
LARS NITZ ÅKERI AB
LENNART GULLBERG CONSULTING AB
LIDINGÖ PERSIENNFABRIK AB
LJUNGHUSENS GOLFRESTAURANG
LULLE ´S BIL & SMIDE AB
LUNDINS VÄRME AB
LÖDÖSE STÅD AB
M LANDSTRÖM MARKIS & PERSIENN
MACKES GRÄV AB

ME ÅKERI AB
MILLES TEKNIK-PLAST AB
MÄRSTA VÄGG & GOLV AB
NIELS KJELSDEN CONSULTING AB
P. TILLBERGS BYGGSERVICE AB
PJ INDUSTRIKABLAGE AB
PRIVAB
REVISORERNA I BORGHOLM AB
ROGER & MATTIAS BYGG AB
ROLA SERVICE AB
ROTEMICA CONSULTING AB
RYDÉNS BIL & LACK I ÄLVÄNGEN AB
S M JOHANNESSON AB
SBF
SBL DATA AB
LÖDÖSE STÅD AB
SKÅNE-BLEKINGE PÅLSDJURSUPPFÖDARE
SKÅNELA TRANSPORT AB
SUNDAB RONALD SUNDBERG AB
SVENSK KYLKVALITET AB
TEGSNÅS GROUP AB
TENNECO AUTOMOTIVE SVERIGE AB
TIKAB STRUKTURMEKANIK AB
UNITRAFO ELECTRIC AB
URBASER AB
VOICE PROFESSIONAL I STHLM AB
VÄSTERÅS DIAMANTBORRNING AB
WINTHER BYGG AB
WOODSAFE TIMBER PROTECTION AB
ÖREBRO FOGFRIA GOLV AB

Krontorp AB

VERKTYGSBODEN

Rudéns
Plastindustri AB

Byggnadsmiljö
Mellansverige AB

RÄTTVIKS
VVS

Intervju

Framtiden ser bättre ut än vad vi tror

Mauricio Rojas är en svensk-chilensk författare, politiker och ekonom-historiker. Han bodde i Spanien och Chile efter att han lämnade riksdagen 2008 men återvände till Sverige i juni 2020 och kommer att kandidera för Liberalerna i nästa riksdagsval. Just nu arbetar han med ett integrationspolitiskt handlingsprogram som även KD och M kan ställa sig bakom. Den Nya Välfärdens grundare Patrik Engellau har intervjuat Mauricio om det stora skiftet i svensk politik.

Mauricio Rojas, svensk-chilensk författare, politiker och ekonom-historiker

Vad har hänt i Sverige under de tolv år du varit borta?

– När jag kom tillbaka till Sverige sommaren 2020 var det väldigt omtumlande. Allt vi hade sagt skulle hända hade hänt, fast det var mycket värre än vad vi hade kunnat förutse. Inte ens i de mörkaste prognoserna hade vi anat att det skulle gå så illa. Samtidigt har det politiska klimatet ändrats. Saker vi pratade om i början av 2000-talet såsom språktestet har blivit helt normala. Fram till 2015 var svenskarna rasister och det var förklaringen till de problem vi hade, men de senaste åren har debatten öppnats upp. Utanförskapet har blivit ett problem som alla är medvetna om och försöker hitta lösningar på.

Vad är ditt uppdrag i Liberalerna?

Jag kommer att ta fram, i samarbete med företrädare för M och Kd, ett integrationspolitiskt handlingsprogram så att en ny, borgerlig regering kan sätta igång med arbetet direkt efter valet. Numera förstår alla att det är bråttom att agera. Regeringen Reinfeldt gjorde utanförskapet till ett sterilt begrepp som inte tog hänsyn till att det finns kollektiva processer som särskiljer en arbetslös etnisk svensk i en bruksort från en nyanländ invandrare i ett utanförskapsområde. Men nu kan en ny borgerlig regering adressera problemen bättre och mer effektivt. Numera är det självklart att mångfalden som finns i Sverige måste utgå från den svenska kulturen, som är vår gemensamma grund, vilket inte var fallet tidigare.

Men stämmer det verkligen att politikerna förändrats? Vågar de verkligen rubba på den mångkultur tanke som genomsyrat Sverige sedan 70-talet?

– Ja, ta till exempel frågan om språktest. Folkpartiet lade på sin tid fram ett förslag om språktest för att kunna få svenskt medborgarskap, vilket ansågs rasistiskt. Nu ropar politikerna efter språktest och kunskaper i samhällsorientering för att kunna få permanent medborgarskap. Det är ett stort skifte vi ser.

En genomsnittlig invandrare kostar i genomsnitt fyra miljoner kronor under sin livstid. Kommer politikerna göra något för att begränsa invandringen i sken av detta?

– Det är uppenbart att vi inte kan ha en omfattande invandring och samtidigt misslyckas med integrationen, det förstår alla. Det finns dessutom en djup oro och en insikt om att SD kommer att fortsätta växa om borgerligheten inte tar problemen på allvar. SD är ett symptom på ett djupt, utbredd och befogat missnöje med nuvarande utvecklingen. Om det hade saknats en vilja att ta problemen på allvar så hade jag inte kommit tillbaka till politiken.

Hittills har det inte framförts någon konkret plan för att komma till rätta med problemen.

– Det stämmer inte. Titta på Moderaterna och det program som utarbetades av deras integrationskommission eller på Liberalernas Integrationslyft. Se på debatten om bidragstak, svensk kunskaper, kriminalitet med mera. Ämnen som var tabubelagda för några år sedan vågar borgarna nu debattera öppet och ärligt. Borgerligheten kommer inte göra om misstagen från Reinfeldt-tiden. Även socialdemokratin kommer att ändra sig. Det är en fråga om överlevnad. Just nu befinner sig partiet i ett skifte. De vill

behålla makten och måste därför ta hänsyn till C, MP och V. Men om partiet mister regeringsmakten efter nästa val så kommer de ta efter de danska socialdemokraternas politik. Ett maktparti som mister nästan tjugo procent av sina väljare på två eller tre decennier måste ändra sig.

Politikerna verkar alltid ligga två steg bakom. De kanske förstår vad de borde förstått för tio år sedan, men hänger inte med i utvecklingen.

– Sverige är som ett stort tankfartyg. Det är svårt att ändra riktning, men när det väl sker så händer det väldigt mycket. Visst kan migrationsindustrin göra motstånd och försöka bromsa, men när riktningen väl är utstakad så är den svår att stoppa.

Med Sveriges låga statsskuld kan politikerna lockas till att gå den lätta vägen. Man kan fortsätta trycka pengar som man kan slänga på problemen en lång tid framöver. Allt för att slippa ställa om politiken.

– Om det bara gällde ekonomin ja. Men nu gäller det inte ekonomin längre. Det gäller brottsligheten, rättsstaten och inte minst hur människor uppfattar det svenska samhället. Det är grunderna för vår nation som står på spel och det finns inga lån man kan ta för att lösa en sådan utmaning.

I början av 1900-talet fanns det motsättningar mellan kapital och arbetare, men det fanns ändå en gemensam värderingsmässig grund samt en likartad moral att bygga på. Det gjorde att vi inte slog ihjäl varandra, trots motsättningarna. Jag har en känsla av att den gemensamma grunden inte delas av stora delar av samhället idag.

– Det är sant, men det finns inga starka sociala krafter som kan stå emot en förändring. Var finns de klasser som skulle kunna försvara något som så uppenbart inte fungerar? Var finns de som försvarar gettosamhällen, klanvålden och gängvåld? Jag ser inga materiella intressen som kan göra det, utöver den minoritet som gynnas av den nuvarande situationen.

Samtidigt har vi hundratusentals människor som jobbar i migrations- och integrationsindustrin. De har förvisso ingen central organisation som kan mobilisera, men de är ändå en faktor.

– Integrationsindustrin kommer att göra det som de blir tillsagda att göra för att behålla jobbet.

De har inga principer som säger att de ska kämpa för mångkultur. De är inga autonoma klasser. Även på universitetsnivå kommer debatten att tystna och har redan gjort det i stor utsträckning.

Kejsaren är naken. Ingen tror längre på förklaringsmodeller som bygger på strukturell rasism, vithetsteorier, etnisk separatism eller annat trams.

Jag tycker att H.C. Andersen fuskade lite i berättelsen om Kejsarens nya kläder. I verkligheten hade barnet som påtalade att kejsaren var naken fått en örfil och blivit tillsagd att hålla tyst...

– Så har det varit i vårt fall, men så är det inte längre. I historien finns det många exempel på skiften i människors sätt att se på saker. Och det är det som hänt i Sverige de senaste åren. Det politiskt korrekta lever på att det kan upprätthålla ordningen i ledet. Idag är det politiskt korrekta snarare att vi erkänner problemen. Tiden är på vår sida! □

Ditt stöd gör skillnad!

Stiftelsen Den Nya Välfärden har sedan starten 1988 utarbetat idéer för ett bättre Sverige och även omsatt en del av dessa idéer i handling.

Vårt hårda arbete har bidragit till att ändra makthavarnas syn på företagare och lättat upp många regler. Stödet från tiotusentals företagare ger oss en röst som hörs.

Tillsammans gör vi Sverige mer företagarevänligt! Ju fler vi är – desto mer lyssnar politikerna!

VI ARBETAR FÖR ATT FÅ SVERIGE PÅ RÄTT KÖL IGEN:

- Vi kontaktar politiker och förklarar hur de bör utforma politiken.
- Vi samlar ihop namnunderskrifter från företagare i viktiga frågor och skickar in till regeringen.
- Vi driver rättsfall när kommuner och myndigheter bryter mot upphandlingslagen eller ger olagligt statsstöd.
- Vi skriver beslutsunderlag för politiker.
- Vi skriver rapporter och böcker.
- Vi granskar och uppmärksammar kommuner och myndigheter som snedvrider konkurrensen.
- Vi skriver remissvar till utredningar som berör våra frågor.
- Vi opinionsbildar genom debattartiklar och insändare.

Bara företagare skapar nya, riktiga jobb. Företagarklimatet är inte ett särintresse utan ett fundament som vår gemensamma välfärd vilar på.

den
nya
välfärden

För mer information, kontakta:

Adam Rydström

E-post: adam.rydstrom@dnv.se

Eller besök vår hemsida:

www.dnv.se/stod-oss